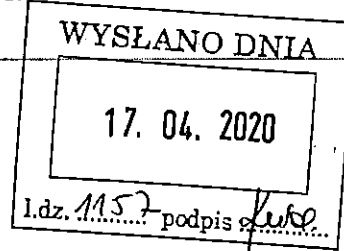

WI.54.22.2020

Kielce, dnia 17.04.2020 r.

Pan Bogdan Wenta
Prezydent Miasta Kielce

Szanowny Panie Prezydencie, wnioskiem z dnia 12.03.2020 roku, doręczonym na adres Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach w dacie 17.03.2020 roku, zwrócił się Pan o udzielenie odpowiedzi na pytania:

1. Czy samorządowy organ podatkowy może udzielić ulg, o których mowa w art. 67a § 1 i 67b § 1 Ordynacji podatkowej uznając aktualnie panującą sytuację gospodarczą, w związku z epidemią koronawirusa za „interes publiczny”, jako przesłankę determinującą udzielenie ulgi w formie umorzenia, rozłożenia na raty bądź odroczenia?
2. Czy w/w sytuacja związana z koronawirusem może być zakwalifikowana jako jedna z przesłanek, o których mowa w art. 57 § 5 Ordynacji podatkowej, tj. klęska żywiołowa lub wypadek losowy.
3. Czy powołanie się w decyzji o udzielenie ulgi w formie rozłożenia na raty bądź odroczenia zapłaty zobowiązania podatkowego na przesłankę „interesu publicznego”, pod którym będzie rozumiana sytuacja rozprzestrzeniającej się epidemii koronawirusa, będzie stanowiło podstawę do zastosowania przez samorządowy organ podatkowy przesłanki nieustalania opłaty prolongacyjnej?
4. Czy przedsiębiorca składając wniosek o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na raty bądź odroczenia, jest zobowiązany do jednoznacznego wskazania, iż ubiega się również o odstępnie od ustalenia opłaty prolongacyjnej w związku z wystąpieniem w/w okoliczności, czy też organ podatkowy wydając decyzję o zastosowaniu ulgi w spłacie zobowiązania podatkowego na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2, w związku z wystąpieniem klęski żywiołowej/ wypadku losowego jako przesłanki „interesu publicznego”, bądź „ważnego interesu podatnika” automatycznie „z urzędu” nie ustala opłaty prolongacyjnej, co znajdzie odzwierciedlenie w tej decyzji?

Odpowiadając na powyższe pytania, wskazać należy na następujące okoliczności.

Ad. 1. Zgodnie z art. 15p i art. 15q ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz.374 ze zm.) – dalej ustawa COVID-19, rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, za część roku 2020, zwolnienia z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Rada gminy może przedłużyć, w drodze uchwały, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji

ekonomicznych. z powodu COVID-19, terminy płatności rat podatku od nieruchomości, płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r., nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r.

Nadto jak wynika z art. 15zzz ust. 1 ustawy COVID-19, wsparcie, o którym mowa w art. 15p i art. 15q stanowi pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Komunikacie Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 911 z 20.03.2020, str. 1).

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż w związku z COVID-19, w dniu 19 marca 2020 r. Komisja Europejska przyjęła Komunikat dotyczący Tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19. W Komunikacie określono warunki zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dopuszczającym pomoc mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego.

Powołane wyżej przepisy, wskazują, że rada gminy może wprowadzić dla wskazanych grup przedsiębiorców ulgi podatkowe w podatku od nieruchomości. Wsparcie w postaci ulg podatkowych dla przedsiębiorców, stanowić będzie pomoc publiczną.

W przypadku, gdy rada gminy nie skorzysta z uprawnienia wynikającego z art. 15p i art. 15q ustawy COVID-19; organ podatkowy może udzielać przedmiotowych ulg na wniosek podatników prowadzących działalność gospodarczą na podstawie art. 67a § 1 oraz art. 67b § 1 pkt 1 i pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.) – dalej u.o.p. Na wniosek podatników nieprowadzących działalności gospodarczej organ podatkowy może udzielać ulg na podstawie art. 67a § 1 u.o.p. Przesłanką udzielenia ulg dla podatników nie prowadzących działalności gospodarczej, może być ważny interes podatnika lub interes publiczny. Pojęcia ważnego interesu podatnika jak również interesu publicznego nie posiadają definicji ustawowej. Ich szeroki zakres znaczeniowy znajdzie zastosowanie do zastosowania ulg podatkowych w związku z aktualnie panującą sytuacją w kraju związanej z rozprzestrzenianiem się COVID-19. Dla podatników prowadzących działalność gospodarczą mogą być udzielane ulgi podatkowe, za którymi przemawia ważny interes podatnika lub interes publiczny oraz po ustaleniu, że nie stanowią one pomocy publicznej lub stanowią pomoc publiczną udzielaną w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia. Za klęskę żywiołową lub inne nadzwyczajne zdarzenia należy uznać sytuację związaną z rozprzestrzenianiem się COVID-19.

Ad. 2-4. Stosownie do art. 57 § 7 w związku z § 5 u.o.p. rada gminy może wprowadzić opłatę prolongacyjną z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności m.in. podatku od nieruchomości oraz zaległości w tym podatku. Nie ustala się opłaty prolongacyjnej, gdy przyczyną wydania decyzji była klęska żywiołowa lub wypadek losowy. Przepisy u.o.p. nie zawierają definicji klęski żywiołowej lub wypadku losowego.

Klęska żywiołowa zdefiniowana została w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 1897) – jako katastrofa naturalna lub awaria techniczna, której skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy

zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem.

Następstwem wystąpienia klęski żywiołowej może być wprowadzenie stanu klęski żywiołowej. Należy jednak zauważyć, że nie każde wystąpienie klęski żywiołowej powoduje wprowadzenie stanu klęski żywiołowej.

Z kolei potoczne rozumienie pojęcia wypadek losowy oznacza zdarzenie, którego nie można było przewidzieć, wywołane przez czynniki niezależne od danej osoby, wywołujące dla niej negatywne następstwa.

W ocenie tutejszej Izby, obecna sytuacja związana z COVID-19 pozwala na zakwalifikowanie jej jako klęska żywiołowa lub wypadek losowy, w rozumieniu powołanego wyżej art. 57 § 5 u.o.p.

W konsekwencji powyższego nie należy ustalać opłaty prolongacyjnej, gdy przyczyną wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 u.o.p., była sytuacja związana z rozprzestrzenieniem się COVID-19, stanowiąca klęskę żywiołową lub wypadek losowy w rozumieniu art. 57 § 5 u.o.p.

Podatnik nie może wnioskować o odstąpienie od ustalenia opłaty prolongacyjnej. To organ podatkowy w wydanej decyzji wskazuje na przesłanki nieustalenia opłaty prolongacyjnej z mocy prawa na podstawie art. 57 § 5 u.o.p.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że jest to jedynie stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach, która nie posiada uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa.

Z poważaniem

ZASTĘPCA PREZESA
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Kielcach
Zbigniew Rękas
mgr Zbigniew Rękas